

Dr. Papp Lajos : Az én Miatyáinkom

Mikor a szíved már csordultig tele,
Mikor nem csönget rád, soha senki se,
Mikor sötét felhő borul életedre,
Mikor kiket szeretsz, nem jutsz az eszükbe.
Ó "lélek", ne csüggedj! Ne pusztulj bele!
Nézz fel a magasba, reményteljesen,
S fohászkodj:
MIATYÁNK, KI VAGY A MENNYEKBEN!

Mikor a magányod ijesztőn rád szakad,
Mikor kérdésedre választ a csend nem ad,
Mikor körülvesz a durva szók özöne,
Átkozódik a "rossz", - erre van Istene!
Ó "lélek", ne csüggedj! Ne roppanj bele!
Nézz fel a magasba, és hittel rebegd:
Uram!
SZENDELTESSÉK MEG A TE NEVED!

Mikor mindenfelől forrong a "nagyvilág",
Mikor elnyomásban szenved az igazság,

Mikor szabadul a Pokol a Földre,
Népek homlokára Káin bélyege van sűtve,
Ó "lélek", ne csűggedj! Ne törjél bele!
Nézz fel a magasba, - hol örök fény ragyog,
S kérd: Uram!
JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD

Mikor beléd sajdul a rideg valóság,
Mikor életednek nem látod a hasznát,
Mikor magad kínlódsz, láztól gyötörve,
Hisz bajban nincs barát, ki veled törődne!
Ó "lélek", ne csűggedj! Ne keseredj bele!
Nézz fel a magasba, - hajtsd meg homlokod,
S mondd: Uram!
LEGYEN MEG A TE AKARATOD

Mikor a "kisember" fillérekben számol,
Mikor a drágaság az idegekben táncol,
Mikor a "gazdag" milliót költ: hogy "éljen",
S millió szegény a "nincstől" hal éhen,
Ó "lélek", ne csűggedj! Ne roskadj bele!
Nézz fel a magasba, - tedd össze két kezed,
S kérd: Uram!
ADD MEG A NAPI KENYERÜNKET!

Mikor életedbe lassan belefáradsz,
Mikor hited gyöngűl, - sőt - ellene támadsz,
Mikor: hogy imádkozz, nincs kedved, sem erőd,
Minden lázad benned, hogy - tagadd meg "ŐT",
Ó "lélek", ne csűggedj! Ne egyezz bele!
Nézz fel a magasba, s hívd Istenedet!
Uram! Segíts!
S BOCSÁSD MEG VÉTKEIMET!

Mikor hittél abban, hogy téged megbecsűlnek,
Munkád elismerik, lakást is szereznek,
Mikor verítékig hajszoztad magad,
Később rádöbbsentél, hogy csak kihasználtak...!
Ó "lélek", ne csűggedj! Ne ess kétségbe!
Nézz fel a magasba, sírd el Teremtődnek:
Uram!
MEGBOCSÁTOK AZ ELLENEM VÉTKEZŐKNEK!

Mikor a "nagyhatalmak" a BÉKÉT TÁRGYALJÁK,
MIKOR A BÉKE SEHOL! csak egymást gyilkolják,
Mikor népeket a vesztükbe hajtják,
S kérded: miért tűröd ezt ISTENEM, MI ATYÁNK?!
Ó "lélek", ne csüggedj! Ne pusztulj bele!
Nézz fel a magasba, s könyörögve szólj!
Lelkünket kikérte a "rossz", támad, s tombol!
URAM! MENTS MEG A KÍSÉRTÉSTŐL!
MENTS MEG A GONOSZTÓL!
AMEN!

UTÓHANG:

S akkor megszólal a MESTER, keményen - szelíden,
Távozz Sátán - szűnj vihar!
BÉKE, s CSEND legyen!

Miért féltek kicsinyhitűek?

BÍZZATOK ! Hisz' én megígértem Nektek!
Pokoli hatalmak rajtatok erőt nem vesznek
Hűséges kis nyájam, ÉN PÁSZTOROTOK vagyok,
S a végső időkig - VELETEK MARADOK!